

Vinter- og Sommermaanederne, kunde man gaa den Vej, at man tog hele Perioden, altsaa hele Høstaaret ud, og fastlagde Prisen straks. Jeg tror, det af forskellige Grunde vil være fornuftig at gøre det; i det hele taget er det jo altid forbundet med nogen Vanskelighed, nogen Tilbøjelighed til at berige sig for dem, der ligger inde med Sukkeret, at man har forskellige Perioder, og at den sidste Periode er en Periode med højere Pris paa Sukkeret. Hvis man f. Eks. regnede med, at der til Husholdningssukker skal bruges 89 Mill. kg i Stedet for 96 Mill. kg, med andre Ord holder de 2 kg, der ekstra skulde uddeles til Syltning, ude fra denne Beregning og sætter Prisen for hele Perioden til 44 Øre ab Fabrik, altsaa formentlig 54 Øre i Detailsalg, vil man derved kunne indvinde for Statskassen et Beløb af 39 160 000 Kr., og saa vil man faa 61 Mill. kg i Stedet for 54 Mill. kg til Salg til den forhøjede Pris, idet man vistnok meget vel kan lade Forbrugerne betale den forhøjede Pris for Syltesukkeret, naar de til Gængæld faar det, der udrationeres til almindelig Husholdningsbrug, til den lave Pris af 54 Øre i Detailsalg. 54 Øre er jo noget mere end den Pris, der nu betales, men, saa vidt jeg erindrer, dog ikke mere, end Prisen har været i tidligere Aar før Krigen. Hvis der bliver 61 Mill. kg at sælge til industrielt Brug i Stedet for 54 Mill. kg, og man regner dette Sukker til en Gennemsnitspris af 1 Kr. 30 Øre pr. kg, vil det give Staten en Indtægt af 79 300 000 Kr., tilsammen vil Staten saaledes i hele Perioden faa en Indtægt af 118 460 000 Kr. i Stedet for 119 400 000 Kr., Forskellen i Statens Disfavour vil kun blive 940 000 Kr., og den vil alligevel have Penge til at dække det Underskud paa ca. 3 Mill. Kr., der hidtil er opstaaet, og dog have godt 3 Mill. Kr. i Reserve til Imødegaaelse af eventuelle Udgifter, som man ikke i Øjeblikket har Rede paa. Jeg ved meget vel, at man vil sige, at Verdensmarkedets Pris paa Sukker mulig kan komme til at ligge saaledes, at det vil være en høj Pris at betale 1 Kr. 30 Øre pr. kg ab Fabrik for Industrisukker, men noget bestemt derom kan ikke siges. Under alle Omstændigheder ligger Verdensmarkedets Pris i Øjeblikket betydeligt over 1 Kr. 30 Øre, den ligger helt oppe ved 1 Kr. 50 Øre, maaske nærmere derover. Ganske vist kan man forvente billigere Priser, men de Erfaringer, man hidtil har gjort med Hensyn til Prisernes Nedadgaaen, varsler ikke om noget særlig

stort Prisfald — ej heller for Sukker. Jeg mener derfor, at man nok kunde forsvare af Restaurationer, de Fabrikker, som beskæftiger sig med Fabrikation af Sukkervarer, og Konditorier at tage 1 Kr. 30 Øre pr. kg ab Fabrik, paa den Maade vil man faa Prisen fastlagt ensartet for hele Aaret og opnaa at kunne udrationere det egentlige Husholdningssukker til forholdsvis lav Pris, og det tillægger jeg overordentlig stor Betydning. Jeg henstiller derfor til Overvejelse, at man prøver at opnaa Enighed om at gaa den Vej, jeg her har nævnt, i Stedet for den af Ministeren foreslaaede Fremgangsmaade, hvorefter Tiden deles i to Perioder.

I § 3 foreslaas det, at Kommunalbestyrelserne skal drage Omsorg for, at der skaffes den for Befolkningen nødvendige Mælk til Veje. Heldigvis vil der formentlig ikke være større Vanskelighed forbundet med at skaffe Mælken til Veje, og hvis det ikke er muligt uden særlig Indgriben, har Mejeriorganisationerne erklæret sig villige til at skaffe den nødvendige Suppleringsmælk, men Mælkepriserne vil jo stige, dersom Statens Tilskud bortfalder, og den 1. November staar vi faktisk overfor en Stigning af Mælkeprisen. Det er da, synes jeg, kun rimeligt, at Staten stiller et Beløb til Raadighed, for at der kan skaffes den nødvendige Mælk til Børnene. Her er regnet med, at Børn indtil 12 Aar skal have Mælk til noget lavere Pris, og Staten yder de Penge, som i den Anledning kræves. En Del af Pengene skal skaffes til Veje ved, at der som hidtil tages en Afgift af Fløden. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke ogsaa kunde være Tale om, at der blev betalt en Afgift til Statskassen af den Mælk, som bliver eksporteret. Der gøres nu betydelige Anstrengelser for at faa dannet Mælkekondenseringsanstalter, som har til Formaal at eksportere Mælk. Disse Anstalter vil formentlig hovedsagelig blive lagt her paa Øerne. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at der knytter sig en særlig Interesse til denne Mælkeeksport, og at den formentlig vil byde en større Indtægt, end der kan faas af Mælken paa de øvrige Mejerier. Saa vidt jeg har forstaaet, vil man ordne Forholdet saaledes, at den Ekstraindtægt, der indvindes ved at sælge Mælk til Udlandet, skal komme de Mælkeproducenter til gode, som er særlig interesserede i Eksporten. Det skal, efter hvad jeg har forstaaet, ikke ordnes saaledes, at den ekstraordinære Fordel, der indvindes ved